

2. Kui tagasinõudehagi esitamiseks on pikk 10-aastane aegumistähtaeg, siis millisel hetkel peab tarbija olema teadlik ebaõiglasest lepingutingimusest ja talle direktiivist tulenevatest õigustest – kas enne aegumistähtaaja kulgema hakkamist või enne tähtaaja möödumist?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgia) 17. jaanuaril 2022 – VN versus Belgische Staat

(Kohtuasi C-34/22)

(2022/C 213/28)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VN

Vastustaja: Belgische Staat

Eelotsuse küsimus

Kas 1992. aasta tulumaksuseadustiku (Wetboek van de inkomstenbelasting 1992) artikli 21 lõike 1 punkt 5 (muudetud 25. aprilli 2014. aasta seaduse mitmesuguste sätete kehtestamise kohta (Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen) artikliga 170) on vastuolus ELTL artiklitega 56 ja 63 ning EMP lepingu artiklitega 36 ja 40, kuna kõnealune säte kehtib küll vahet tegemata Belgia residendist teenuseosutajate ja välisriigi residendist teenuseosutajate suhtes, kuid nõuab peale nende tingimuste täidetuse, mis sarnanevad WIB 1992 rakendamiseks vastu võetud kuningliku dekreeedi (Koninklijk besluit tot uitvoering van het WIB 1992) artiklis 2 sätestatud tingimustega ja on tegelikult eriomased Belgia turule, eelkõige ka seda, et asjaomase EMP lepingu osalisriigi asutused kehtestavad analoogilised kriteeriumid, mis läheb kaugemale kohaliku järelevalve all olemisest ja direktiivi 94/19/EÜ (¹) kohase hoiuste tagamise skeemiga hõlmatuses ning muudab välisriigi teenuseosutajate jaoks teenuste pakkumise Belgias märkimisväärselt raskemaks?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/19/EÜ hoiuste tagamise skeemide kohta (EÜT 1994, L 135, lk 5, ELT eriväljaanne 06/02, lk 252).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Craiova (Rumeenia) 28. jaanuaril 2022 – NR versus Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

(Kohtuasi C-58/22)

(2022/C 213/29)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Craiova

Põhikohtuasja pooled

Apellant-süüdistatav: NR

Teine pool: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

Eelotsuse küsimused

Kas *ne bis in idem* põhimõtet, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 50, koostoimes Rumeeniale kehtestatud kohustustega järgida komisjoni otsuses (Euroopa Komisjoni otsus 2006/928) loetletud eesmärgi, tuleb tõlgendada nii, et menetluse lõpetamise otsus, mille prokuratuur teeb pärast vastavas uurimises oluliste tõendite kogumist, välistab muu kriminaalmenetluse sama isiku suhtes sama teo eest, kuigi see on õiguslikult kvalifitseeritud teisiti, kuna otsus on jõustunud, välja arvatud juhtudel, mil tuvastatakse menetluse lõpetamise aluseks olnud asjaolu puudumine, või on ilmnenud uued faktid või asjaolud, millest tuleneb, et menetluse lõpetamise aluseks olnud asjaolu on ära langenud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Saksamaa) 1. veebruaril 2022 – *RL versus Landeshauptstadt Wiesbaden*

(Kohtuasi C-61/22)

(2022/C 213/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: RL

Vastustaja: Landeshauptstadt Wiesbaden

Eelotsuse küsimus

Kas kohustus võtta sõrmejäljed ja salvestada need isikutunnistustele, nagu on sätestatud määruse (EL) 2019/1157⁽¹⁾ artikli 3 lõikes 5, on vastuolus liidu hierarhiliselt kõrgemal asetseva õigusega, eelkõige

- a) ELTL artikli 77 lõikega 3,
- b) Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8,
- c) isikuandmete kaitse üldmääruse⁽²⁾

artikli 35 lõikega 10, ning on seetõttu ühel nimetatud põhjustest kehtetu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määruse (EL) 2019/1157 liidu kodanike isikutunnistuste ning vaba liikumise õigust kasutavatele liidu kodanikele ja nende pereliikmetele väljaantavate elamislubade turvalisuse suurendamise kohta (ELT 2019, L 188, lk 67).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Euroopa Investeerimispanka 2. veebruaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 24. novembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-370/20: *KL versus Euroopa Investeerimispank*

(Kohtuasi C-68/22 P)

(2022/C 213/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Investeerimispank (EIP) (esindajad: G. Faedo ja I. Zanin)